

Αποστολή... εξετελέσθη!

«Φίλε, το πείραμα πέτυχε!». Τα... μουσικά του Παναγιώτη Καλαντράνη έχουν κάθε λόγο να χαμογελούν διάπλατα. Συνεχίζοντας στον δρόμο τον οποίο ο ίδιος χάραξε με τους Out of the Blue και τις παραστάσεις - αφιέρωμα στο ρεμπέτικο, ο γνωστός μουσικός μπορεί πλέον να καταγράψει ακόμη μια επιτυχία στο ενεργητικό του: η τομή που επιχείρησε στα της έντεχνης ελληνικής σκηνής δρώμενα, και την οποία παρουσίασε μπροστά στο ιδιαίτερα ενθουσιώδη κοινό του Riverside Theatre την περασμένη Κυριακή, μπορεί πλέον να θεωρείται ως μια εκ των πλέον «ανοιγμάτων» προς το «έξω» κόσμο που έχει κάνει ποτέ η Ελληνική παροικία.

Χωρίς να παραβλέπουμε την εισπρακτική επιτυχία της παράστασης - άλλωστε το συγκεκριμένο θεατρόπλακι είναι πολύ μικρό για να χωρέσει τους φίλους της καλής ελληνικής μουσικής - το μυστικό της συγκεκριμένης παρουσίασης κρύβεται στον ενθουσιασμό με το οποίο το κοινό αγκάλιασε τραγούδια, τα οποία για τους περισσότερους ήταν παντελώς άγνωστα. «Ο κόσμος - και ειδικά οι ξένοι - αγκάλιασαν την όλη προσπάθεια» εξηγεί ο Καλαντράνης. «Ήταν ιδιαίτερα συγκινητικό να βλέπεις ξένους όχι μόνο να ακούουν με προσοχή τα τραγούδια, αλλά και να μας πλησιάζουν μετά το τέλος της παράστασης ευχαριστώντας μας από τα βάθη της καρδιάς τους για την ευκαιρία που τους δώσαμε να έρθουν σε επαφή με ένα σχεδόν άγνωστο για αυτούς κομμάτι του πολιτισμού μας, ζητώντας μάλιστα να μάθουν περισσότερα στοιχεία για την Ελληνική μουσική».

Εν ολίγοις, ακόμη και στο καθαρά εκπαιδευτικό κομμάτι ο Παναγιώτης Καλαντράνης και η παρέα του πέρασαν τις... εξετάσεις, με το «απολυτήριο» τους να αναφέρει με έντονα μάλιστα γράμματα το βαθμό «λίαν καλώς». Τουτέστιν, κατά την διάρκεια της παράστασης, οι Out of the Blue φρόντισαν να μην σουντούν το κοινό που βρέθηκε στο μικρό θεατρόπλακι στα μυστικά της ελληνικής μουσικής, όχι μόνο μέσω των τραγουδιών που οι ίδιοι επέλεξαν, αλλά κυρίως μέσω της παρουσίασης των οργάνων που χρησιμοποιήθηκαν, όσο λόγο τον οποίο επωμίστηκε ο Μιχάλης Πλατύραχος. «Ο κόσμος έμεινε κυριολεκτικά με το στόμα ανοικτό από την παρουσίαση που έκανε ο Μιχάλης» εξηγεί ο Καλαντράνης. «Εν ολίγοις, αποστολή εξετελέσθη».

Λόγω της ιδιαιτερότητας του κοινού - μη Ελληνόφωνοι, στην συντοπική τους πλειοψηφία - οι Out of the Blue διάνθησαν το πρόγραμμα τους με επεξηγήσεις έκαστου τραγουδιού. «Έξηγούσαμε με λόγια λόγια το νόημα του κάθε τραγουδιού» σημειώνει ο Καλαντράνης «δίνοντας έτοι την δυνατότητα στο κοινό να εμπεδώσει καλύτερα τόσο τα δικά μας μηνύματα, όσο και εκείνα των στίχων των τραγουδιών».

Με οδηγό πότε την λύρα, το λαούτο ή το μαντολίνο του Πλατύραχου, πότε την κιθάρα του Γιώργου Νικολόπουλου και του Καλαντράνη ή το μπαγλαμά του τελευταίου, με το μπάσο του Γιώργου Σπανού και τα κρουστά του Morgan Dehar να γεμίζουν τα κενά και να λειτουργούν ως πλατφόρμα μέσω της οποίας οι υπόλοιποι ξεκινούσαν το τα-

εν Κατακλείδι

Γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης

slimnatitis@optusnet.com.au

ξίδι τους στον μαγικό κόσμο της καλής ελληνικής μουσικής, οι Out of the Blue κέρδισαν όχι μόνο την μάχη των εντυπώσεων, αλλά και τον πρωτοεμφανιζόμενο Γιώργου Σαμαρτζή, ο οποίος παρά το τραχ του κατάφερε να αφήσει το δικό του στύγμα, δίνοντας παράλληλα υποσχέσεις για το μέλλον. Άξιο σημείωσης και ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο η κολεκτίβα κατάφερε να «ντύσει» κομμάτια γραμμένα από συνθέτες όπως Ιωαννίδης, Μάλαμας, Περιδής, Περσιδής, Ξεδάκης και Ξαρχάκος τα

οποία έκανε πιο προσιτά

Θα μπορούσαν βέβαια οι ίδιοι να ακολουθήσουν την πεπατημένη, πατώντας πάνω στην επιτυχία που είχαν οι παραστάσεις για το ρεμπέτικο. Αντί αυτού επέλεξαν να γίνουν συνοδοπόροι στην προσπάθεια του Cafe Carnivale - υπό την αιγιδία του οποίου δόθηκε η παράσταση - να μειώσει τις αποστάσεις μεταξύ της παγκόσμιας μουσικής σκηνής και του ευρύτερου Αυστραλιανού κοινού. Απόφαση η οποία θα πρέπει μάλλον να χαρακτηριστεί ως ε-

πιτυχημένη. Άλλωστε όπως ο ίδιος ο Καλαντράνης ομολογεί, οι διαφορές μεταξύ ξένου και Ελληνικού κοινού είναι τεράστιες: «Σε αντίθεση με τους Έλληνες που συνδυάζουν την μουσική τους με την διασκέδαση και το φαγοπότι, οι ξένοι παρακολουθούν τέτοιου είδους συναυλίες με μοναδικό σκοπό να ακούσουν και να απολαύσουν αυτά που καταθέτουν στην σκηνή οι καλλιτέχνες. Θα έλεγα μάλιστα πως οι τελευταίοι είναι όχι μόνο πιο ανοικτοί αλλά και λιγότερο προκατείλημμένοι σε σύγκριση με το ελληνικό κοινό. Για τους περισσότερους από αυτούς η ελληνική μουσική βασίζεται στο τρίπτυχο συβλάκι, πότο και χορός. Η ελληνική μουσική έχει πολύ περισσότερα να δώσει. Και αν μου δίδαξε κάτι η συγκεκριμένη παράσταση, είναι ότι υπάρχει κοινό που διφάνει για κάτι διαφορετικό».

Ρωτώ πως μεταφράζει ο ίδιος την επιτυχία της παράστασης. «Δύναμη, κουράγιο και έμπνευση να συνεχίσω στον ίδιο δρόμο» απαντά χωρίς δεύτερη σκέψη. Ήδη από την επόμενη μέρα της παράστασης ο Παναγιώτης Καλαντράνης ξεκίνησε να ετοιμάζει το επόμενο του βήμα. Ή για να ακριβούλογούμε, τα επόμενα αφού στο μιαύλο του έχει ήδη ωριμάσει η ιδέα για δυο διαφορετικές παραστάσεις, οι οποίες αν υλοποιηθούν θα αλλάξουν τα δεδομένα της μουσικής παραγωγής της Ελληνικής παροικίας του Σίδνεϊ, βάζοντας μάλιστα τον πήχη ψηλά και ωθώντας ουσιαστικά τους ομοιδεάτες του να ανασυνταχτούν και να ανεβάσουν την ποιότητα των δικών τους δουλειών.

Άλλωστε η παρουσία του - γνωστού από την πορεία του στα θεατρικά δρώμενα της παροικίας μας - Νίκου Αυτώνογλου στην συναυλία της Κυριακής κάθε άλλο παρά τυχαία ήταν, αφού αφορά επικείμενη συνεργασία μεταξύ του Καλαντράνη και του Take Away Theatre. Συγκεκριμένα τα σχέδια βρίσκονται ήδη στα σκαριά και σύντομα οι δύο πλευρές θα συνεργαστούν προκειμένου να παρουσίασουν στο κοινό μουσικοθεατρική παράσταση, με τραγούδια που έγιναν γνωστά μέσω του Ελληνικού κινηματογράφου.

Στα άμεσα σχέδια του Καλαντράνη είναι εκ νέου συνεργασία με τον Μιχάλη Πλατύραχο. Άλλωστε ο ίδιος δεν κρύβει τον θαυμασμό του τόσο για την μουσική παιδεία όσο και την αφοσίωση που δείχνει ο νεαρός Κρητικός μουσικός και χοροδιδάσκαλος στην διατήρηση και διαιώνιση του Ελληνικού πολιτισμού. «Έχω μεγάλα σχέδια για τον Μιχάλη» δηλώνει γελώντας ο Καλαντράνης. «Πιστεύω πως το παιδί έχει πολλά να δώσει στον Ελληνικό πολιτισμό. Ήδη έχουμε μιλήσει για την επόμενη συνεργασία μας η οποία θα αφορά ένα αφιέρωμα στην μουσική των Ελληνικών νήσων». Αν και ο ίδιος δεν θέλησε - για ευνόητους λόγους - να αποκαλύψει περισσότερα για την συγκεκριμένη προσπάθεια, η στήλη είναι στην θέση να γνωρίζει πως τόσο η ενοχλητική προστασία που θα επιχειρήσουν οι δύο μουσικοί, όσο και η σκηνική «επένδυση» της συγκεκριμένης παράστασης, θα εκπλήξουν - ευχάριστα, εννοείται - με τις πρωτοποριακές τους προσεγγίσεις τους φίλους της καλής Ελληνικής μουσικής.

Εν κατακλείδι, το νερό έχει ήδη μπει στο αυλάκι...

Υ.Γ Οι φωτογραφίες ανήκουν στον Κώστα Πλατύραχο, τον οποίο και ευχαριστούμε για την παραχώρηση τους.